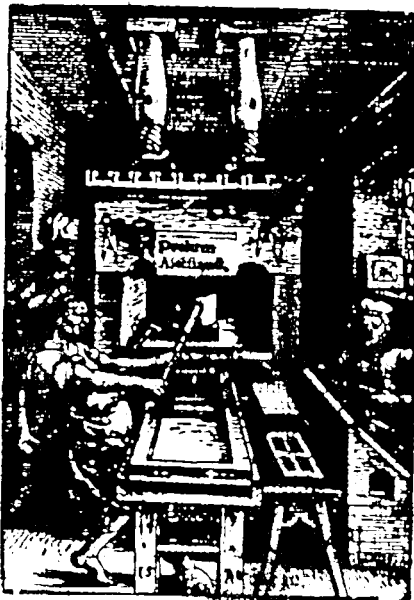

ILLVSTRIVM

Virorum Epistolę ab Angelo Politiano partim scriptę,
partim collectę, cū Sylvianis Cômētariis & Ascērianis
Scholiis, hō partim auctis, & rursū diligenter repositis:
cū vocularū minus idonearū aut minus rite usurpata-
rum adnotatione.

X. B. 9

Era merens B. 16.

VIRORVM ILLVSTRIVM

F. S.

Fidem perdit. Id est veræ non creditur. Ob id sibi non creditur. fallum enim amici iudicium est. Rectius ego no q̄ diuiti datur. Hoc etiam Cicero disputat in libro de Officijs secundo.

ASCEN.

Agerem. Totæ epistola est argumentum plena q̄ quis non sapit, nihil sapit. Nam si non laudari de. siud non, ad merito deperdet, nõ ad laudari. non enim debet se laudari. sed an merito.

ASCEN.

Antonius Zenus. Ab hac epistola capiti summere possumus scribendi ad ignotos q̄libet occasio ex hortatu alicui. Sane appostata sunt epistola (vt bis appostata die) viro cõdidissimo, I quo nihil est liuoris: & amiceo suauissimo: I cuius p̄sentudine m̄tũ est suauitas.

ASCEN.

Multaq̄ equus &c. Ab hac formam capostulidæ in iuria sumere is.

Agerem tibi gratias, q̄ vbiq̄ me laudas: sed vereor ne laudes ipsæ, quibus me afficis, si dem perdant, si pro his tibi gratias agam, quasi debeam, quasiq̄ veræ laudes non sint. Nã p̄ veris, hoc est pro suis laudibus: nemo cuiq̄ debet. Quis enim pro suo debeat? At ego tibi me debere tamen dicerẽ, nisi mihi nimis magnam faceres in hoc iniuriam, q̄ es amicus. Ob id enim tibi nõ creditur cum me laudas. Sed interĩ te quoq̄ furtim laudas. Nam si non laudari ego merito putor, habes tu tamen ingeniosus: Si merito, bonus. Vt autem rectius egeno q̄ diuiti datur: ita rectius q̄ caret, q̄ qui suis laudibus abũdat, laudatur. Mihi certe non minus tuę gratæ sunt laudes, hoc ẽ alienæ, q̄ si meæ laudes forent. Non enim minus profunt. Vt ergo non minus aliquando bene pascimur alieno sũpta, q̄ nostro: sic non minus aliquando decet alienis ornatur laudibus, q̄ nostris.

Vale.

Angelus Poli. Hieronymo Porcario. S. D.

Epistola. XII.

Antonius Zenus, homo cũ cæteris in rebus, tum maxie in amicitia diligentissimus: multa mihi sepe de ingenio, de literis, de morib⁹ etis tuis, præcipue tamen de humanitate narrauit: & vt ad te scribam vehemeter hortatus est. Ego vero libenter obsequor cãdidissimo viro, suauissimo amico: Tibiq̄ nũc has literas ob id scribo, quo certior ẽ te faciã, me, q̄q̄ adhuc os tuũ nõ vidi, tui esse studiosissimum. Vale.

Angelus Politianus cuidam. S. D. XIII.

Multo equius fuerat denegare statim, qd̄ rã vehementer rogaueram: q̄ postea non perficere, quod tam liberaliter vir grauis promiseras.

Non enim tūc fuisset iniuria: quia nōdū debebas. At nunc est: quia iam debes. Debes, quia pmissisti. Non enim credo adhuc te quoq; esse ex illo hominum genere quos pmissa non alligant. Creditur⁹ idem nec ne sim deinde, tibi est in manu. Tantum rogo: si beneficium tribuere mihi non vis, desinas tamen esse iniurius. Desines autem si sperare diutius frustra veteris. Deniq; debebo tibi multum si quod opto prestiteris, mirabor multum si non prestiteris. Vale.

Amorem fugitiuum poetæ Mofchi latine factum, degiſ quoq; de violis mittit.

Angelus Politianus Antonio Zeno suo S.D. Epist. XIII.

AMorem fugitiuum, quē poene puer adhuc, e græco in latinum conuerti, non sentētis modo sed numeris etiā seruat, ac lineamētis poene omnibus, cupienti flagrantiq; diu tibi mitto randa. Causa vero cur tā sero miserim, fuit, q̄ aliquā diu mecum deliberaui prius, an mitterem. Multa enim lōgo post interuallo retractāri displicuerūt: quæ tūc fortasse, cū scribebā, visa sunt optiā. Corrigere nimis durum: quod ita diu iā inueterauerat. Mitto elegiā quoq; de Violis: alterū eius etatis lusum. Nā & eā te nimis cupre significasti. Mihi certe nihil esse in his videt quod pbes: p̄ter in dolē fortasse. Rogarē vero ne cui nugas istas ostēderes, nisi me scirē prorsus frustra rogaturū. Nō enim ob aliud puto nostra requiris, nisi vt q̄ plurimis ostēdas: quoniā (q̄ tuus est erga nos amor) placitura statim, quia nostra sunt, oīno confidit. Epigrāmata tibi non migo, q̄ ea simul cū græcis publicare statim cogito. Vale.

Humane autem eorum quos laudat citat nomina quos improbat retinet. Tibi ē in manu id est in potestate: quia nulli cito exhibueris promissa, credas te tam facilem & nullius fidei vt promissis non aligeris, sicuti nec lenones, fures, & perituri.

F.S.

Multa enim Quintilianus libro x. illud optimi generis emendandi esse dicit, & scripta in aliquo tempore reponitur, vt ad ea post interuallum velut noua atq; aliena redeam, ne nobis scripta nostra quasi recentia fueris blandiantur. Mofch⁹ vt Volaterran⁹ ait: grammatic⁹ fuit & poeta Syracusanus Aristarchi familiaris: qui post Theocritum secundus carmen Bucolicū scripsit. Veneris &c. Rosas ex albo rubras, Veneris sanguis factas esse, easq; Veneri esse gratissimas. Politianus ca. xj. distid

Mofchus.